

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Talio, Sev Metiens Et Remetiens Mensvra

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1650

§. 8. Cineres sacros ridens qui Bacchanalia celebrarat, cineribus plectitur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52346](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52346)

mur. Hoc enim faciens, carbones ignis conge-
res super caput eius, ait S. Paulus, hoc est,
ita inflammabis ad redamandum, quasi car-
bones ignitos charitatis & amoris super
eum effudisses. Siquidem, S. Augustino te-
ste, nulla maior est provocatio ad amandum,
quàm praevenire amando.

Rom. 12.
20.

S. Augu-
stin. tract.
de cate-
chiz, ru-
dibus.

§ VIII.

*Cineres sacros ridens qui Bacchanalia celebra-
rat, cineribus plectitur.*

Ceterùm aliter Sanctorum charitas optat
inimicis, aliter divina iustitia reponit; cuius
est iisdem quoq; rebus plectere impios, qui-
bus peccauerunt. Nam siue ad ignem spe-
ctant cineres ab igne facti; siue ad aërem,
quem impleuerunt, Theodoricus familiâ
comes in Vuieda, professione religiosus, te-
stis est, Confluentiæ carnificem, officio ma-
gis, quàm moribus infamem, tamen Bacchi
tempora satis genialiter traduxisse. Itaque
feriâ tertiâ, cum non solùm diem totum,
comestationibus comotationibusq; com-
bussisset, sed noctem etiam ipsam diei iun-
xisset, manè rursus sitiens socio comite in
tabernam vinariam intrauit, antè, quàm
cineres sacros, de manu sacerdotis, vertice
impositos excepisset. Eo nimirum modo

Cesarius
Illustr.
mirac. lib.
10. c. 53.

Q 3

dicebat,

dicebat, carnes hesternas esse abluendas. Iam allatum erat vinum, iam litabatur Baccho, atque esui carniū exequiæ celebrabantur, cū ecce signum datur, & pulsu æris Campani homines ad officium Missæ conuocantur. Itur vndique ad templum: neque in ea ipsa taberna quisquam domi remanet, præter hos duos calicum trahones; quorum tamen alteri pocula non ita cordi fuerunt, vt carnifici salutaria non suggereret, quem his verbis est allocutus: *Certe modò diu nimis expectamus, eamus ergo ad Ecclesiam, propter sacros cineres. Cui ille mysterium cinerum irridendo respondit: Sede, ego dabo tibi cineres, & tu mihi; tollensq; cineres de foco iactauit super caput eius. Numquam impunè in sacris rebus luditur. In alijs peccatis sæpe pœna differtur, in hoc plerumq; culpam ipsam comitatur. Nam ecce vix cinerem manu sparserat, cū illicò irrisionis merces subsecuta, tantum pulueris traxit.*

Quantum non Aquilo Campanis excitat agris.

Itaque nubes cinerea vndique circa os, & faciem, & totum caput eius ita aërem impleuit, vt plenis follibus ei insufflari videretur. Monstro territus altissimè exclamauit.

Quan-

Quando autem clamando os aperuit, tantū cineris hausit, vt propemodum interclusa vocis via suffocaretur. Exciti è templo & vicinia multi prodigium spectarunt, vtque miserum seruarent, in proximam insulam traxère, in qua nullus puluis, sed omnia gramine vestita erant. At neque ibi quies impio fuit, aere ipso in cineres mutato. Denique quocumq; fugit, pœna eum secuta est; in pomerio, in solario, in ipso Rheno, vbi que cineres eum infestârunt, à turbine acti; neque antè desierunt, quàm sacrilegi iocici supplicium sustinens suffocatus extingueretur. Ita in cinere peccauit, in cinere luit. Quod exemplum non solūm hæreticis terrore esse debet, quibus consuetum est, ritus sacros Ecclesiæ irridere; sed etiam Catholicis seriò inculcandum; quorum multi, quia Bacchanalia ita in seram noctem extrahunt, vt ad cineres excipiendos, die altero, præ somnolentia, surgere non queant, morem sanctissimum, antiquissimum, & miraculis confirmatum insuper habent; & nihili faciunt. Voluit eo ritu Ecclesia homines commonefacere, pœnitentiæ, humilitatis, mortalitatis. Nam priscus mos est, Luc. 10. vt in cilicio & cinere pœnitentia agatur. Et 13.

Q 4

sub-

submissi animi argumentum est, non com-
ptum, non ornatum, sed sordidatū incedere,
Gen. 3. 19. Deniq; ipsius Dei vox est, *Puluis es, & in pul-
uerem reuerteris*, qua voluit primum homi-
nem docere, eum reuersurum in terram, de
qua sumptus erat. Quòd si igitur prædictus
homo, alioqui minimè malus, ob leuem iocum,
adhuc hesternæ crapulæ stolidus tan-
topere est punitus, videant alij, qui mera
malitia, aut pertinacia in diuinos ritus sunt
blasphemi, quid mereantur.

§. IX.

*Maxentius aquis machinatus malū Constanti-
no, aquis perit.*

Sed nunc ad aquam veniamus, videamus
que, an ibi quoq; pœna talionis reperiatur?
Et reperitur sanè. Maxentius Imp. accepto
nuntio, Constantini Magni copias Italia
fines tenere, exercitum eduxit, sed in foro
Iulij crebris prælijs deiectus, coacto milite,
cum copijs suis ad mœnia vrbis refugit, ipsi-
que se continuit. Quintus tum agebatur an-
nus Imperij Constantini. Maxentius soli-
citus de belli euentu magam consuluit (ni-
hil enim vñquam sine muliercularum, aut
augurum responsis supersticiosus Imperator
gesserat) *magis improba prospera omnia
polli-*